

KLIIMAMINISTEERIUM

Türi Vallavalitsus

Teie 27.03.2025 nr 9-4.7/1209

Meie 08.05.2025 nr 1-17/25/1500-2

Veeseaduse § 183 lõike 5 rakendamine

Pöördusite Kliimaministeeriumi poole veeseaduse § 183 lõike 5 rakendamise küsimuses. Täpsemalt, kas Türi vallale kuuluval avalikult kasutataval ning Terviseameti koostatud avalike supluskohtade nimekirjas oleval Türi järvel on VeeS § 183 lõikest 5 tulenevalt keelatud kummipaate, vesijalgrataste, aerulaudade, täispuhutavate veebanaanide vms kasutamine? Või kui mitte tervel veelkogul, siis millisel osal?

Nimetatud paragrahvi lõike 5 sätestab, et Terviseameti koostatud avalike supluskohtade nimekirjas oleval veekogul või selle osal on veesõidukitega, välja arvatud teenistusülesandeid täitvad veesõidukid, liiklemine keelatud.

Selgitame, et supluskoht võib olla terve veekogu või selle osa – see oleneb veekogu suurusest ja sellest kas supluskoha akvatooriumit on võimalik tähistada supluskoha kasutajatele arusaadavalt. Supluskohana kasutatava ala määrab supluskoha valdaja ehk Teie esitatud juhtumi korral kohalik omavalitsus näiteks kaardil ja/või hoiatusmärkidega. Terviseamet võib oma järelevalve käigus kontrollida poide või muude hoiatusmärkide kasutamist. Supluskohana kasutatava ala määramine on selle valdaja vabatahtlik otsus.

Seaduses sätestatud keeldu on täpsustatud keskkonnaministri 28.06.2019 määruses nr 25 „Veesõidukite hoidmise ja kasutamise nõuded“, mille § 5 lg 1 kohaselt järvel ei või veesõidukiga sõita supelranna akvatooriumi tähistavatele poidele lähemale kui 50 meetrit. See tähendab, et kui supluskoht on muust seisuveekogust tähistusega arusaadavalt eraldatud, siis ei või veesõidukiga sõita supluskoha akvatooriumi tähistavatele poidele lähemale kui 50 meetrit.

Poide või muude kõigile arusaadavate hoiatusmärkide kasutamine ja veesõidukitega liiklemise keelamine supluskohas on oluline ohutuse seisukohast, et nii veesõidukitega liiklejatel kui suplejatel oleks kergem orienteeruda, et vältida õnnetusi. Väiksematel järvedel asuvate supluskohtade puhul võib olla reaalses kohati raske 50 m nõuet täita, eriti kui taimestikust puhas vettemineku ala on kitsas. Samas on sellistel puhkudel tavapärast selgelt eristatud suplusala ja veesõidukitega liiklemisala poidega, aga ka sageli ujumis-/paadisillaga. Oluline on järgida just seda, et veesõiduk ei satuks suplejate alale või liiga lähedale suplejate alale, juhul kui mõni supleja on ületanud supluskoha ala piiravad hoiatusmärgid.

Arvestades eeltoodut, võib veesõidukitega sõita veekogu osal, mis jääb supluskohast väljapoole.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Kaupo Läänerand

merenduse ja veekeskkonna asekanstsler

Lisaadressaadid: Terviseamet

Hendrik Põldoja, 626 2861
hendrik.poldoja@kliimaministeerium.ee